

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

11 de juny de 2023

FULL EXTRA

CORPUS 2023 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Tu hi tens molt a veure

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Cada any en aquesta data especial de Corpus, així com també en les proximitats de Nadal, es duen a terme aquestes dues diades especials d'atenció a la realitat de la caritat en les nostres esglésies.

Ben mirat no hauria de caldre una diada especial per motivar el nostre compromís amb la causa de la justícia a través de l'acollida dels pobres. N'hi hauria d'haver prou amb refermar la nostra fe, i aquesta, enfortida en l'esperança i alimentada amb el Cos i la Sang de Crist, de forma ben natural s'hauria d'obrir a l'amor als pobres i als petits, tal com s'obre a l'amor a Déu i a tots els germans i germanes.

La pobresa no és un punt i a part de la nostra humanitat, com pretén un món que es vol fonamentar sobre l'èxit i l'aparent perfecció de les estructures humanes. La pobresa és tan part de la vida humana com ho són els seus assoliments i els seus somnis. Perquè la pobresa no és una mena d'ens que vaga enmig de la humanitat, sinó situacions ben concretes que viuen germans i germanes ben concrets... sí, germans i germanes, perquè si els cristians mirem els altres amb els ulls i el cor de Déu, no més hi veurem fills seus, convidats a la taula de la vida, del seu amor, a la taula de Crist, permanent Eucaristia que es dona en salvació de tots.

Doneu-nos fe, Pare, i no podem altra cosa que estimar els pobres i marginats, com estimem els qui anomenem els nostres, i a nosaltres mateixos. Dona'ns fe, Jesús, i no podem fer res més que ser Pa d'Eucaristia que es parteix a si mateix per a aliment d'una multitud. Dona'ns fe, Esperit Sant, i ja no voldrem altra alegria que la d'estimar sense mesura. Una fe petita i sincera... no pas per arrencar arbres de soca-rel, sinó per arrencar de nosaltres tot egoisme, tancament i manca de sensibilitat.

Tu hi tens molt a veure

**ETS OPORTUNITAT.
ETS ESPERANÇA.**

**Tu pots canviar la situació de les persones que pateixen.
No miris cap a una altra banda. Sigues oportunitat i esperança.**

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

CORPUS 2023

Sabem que hi tenim molt a veure en la Caritat, com testimoni de fe. Som resposta a l'enviament de Jesús quan retorna al cel i ens envia a ser anunci de tota la Bona Notícia que Ell ha escampat en el seu pas per la nostra història. Per aliment la força que neix de l'Eucaristia, per sandàlia i bastó els dons de l'Esperit Sant que van reposant en cors acollidors.

En les converses de carrer quasi sembla un signe de poc seny anunciar bones notícies; és com si no tin-

guéssim consciència de la realitat de patiment que ens envolta. Doncs sí, els cristians en la caritat vivim la follia de l'amor de Déu que no es queda aclaparat per la negativitat, la maldat, la injustícia i les seves conseqüències de pobresa. L'amor té la força d'apropar la seva petita llàntia en les foscos més intenses. Potser no tenim solucions per resoldre tots els sofriments humans, però sí que tenim la capacitat de ser-hi a prop, amb esperança; sense avergonyir-nos dels qui

la vida ha abocat a fracassos; dels qui, arraulits pel patiment, s'han fet invisibles d'un món esverat, amb pressa per arribar no massa enlloc. La Caritat és llàntia petita que s'acosta al cor; la caritat és el pas suau del qui s'apropa al sofrent sense pressa; del qui es deixa ferir i no té por de passar una nit en blanc en comunió amb qui ha quedat al carrer.

«Hi tens molt a veure», i a aprendre, i a convertir-te. Hi tens molt a veure vol dir que tens molt a conèixer del que t'envolta, del propi pobre, de la comunitat que busca camins d'estimació i justícia. La fe però et farà mirar de prop, amb la llàntia poderosa i humil alhora, de l'Esperit que, com llàntia humil que al Sagrari ens recorda que Crist s'ha fet cos, aliment, eucaristia, a tu i a mi ens recorda que són també Cos de Crist que els nostres germans i germanes afamats poden prendre i menjar tant com en necessitin.

«Hi tens molt a veure», i meravellar-te, i donar gràcies a Déu, perquè mai miris un germà pobre des de l'alçada de quatre èxits humans. Descobrint els esforços de cadascun d'ells per sobreviure, per tenir cura dels seus petits i dels seus grans; de l'esforç ingent per mantenir viu cada somni; tan plens de desitjos, com buits d'oportunitats.

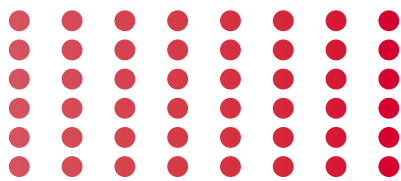
«Hi tens molt a veure», des de la teva fe perquè, unit a Crist, la Caritat, l'amor als germans més petits i trencats, per a tu no és una opció de vida, un bon desig, o un gest de bona voluntat més o menys gratificant per a la consciència: és l'oxigen que et permet seguir anomenant-te fill i filla de Déu... Ets Cos i Sang d'un Crist que sofrent i ple d'esperança i promesa alhora, segueix caminant pel món aplegant els qui han caigut per les vores dels camins.

Que el teu pas, humil, però tossut, deixi una petjada de molles de pa on tothom hi vegi l'Amor lliurat de Jesús.

Davant la fragilitat sempre esperança!

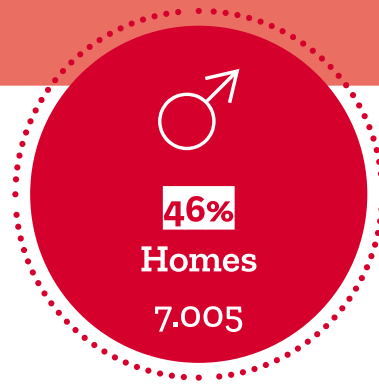
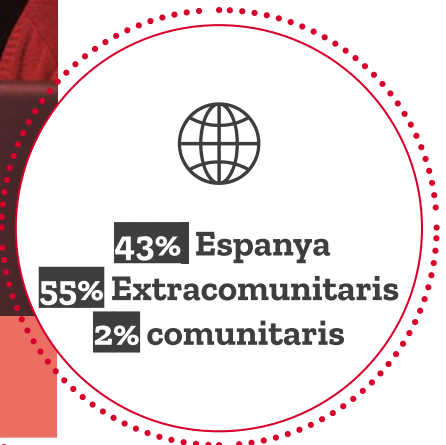
Tu hi tens molt a veure

La desigualtat d'oportunitats existent en la nostra societat, es fa palesa en les 3 bretxes que s'observen, la de gènere, origen i edat.

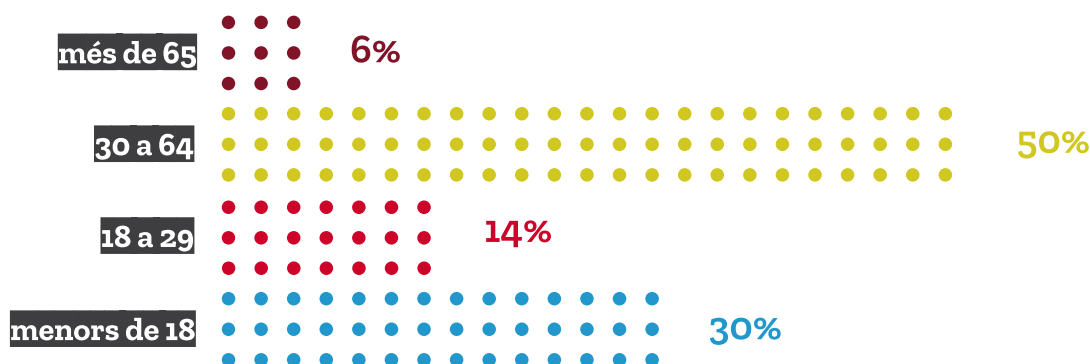

Origen de les persones ateses

El 35% de les persones que han necessitat ajuda viuen en habitatges inadequats o insegurs

Edats

1 de 4 persones ateses per Càritas, han necessitat ajuda tot i tenir feina

Atrapats per la inflació

per **Francesc Arnaez Bertran**

Responsable de Comunicació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Quan el 2021 fèiem balanç de l'acció social de Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat, parlàvem d'una crisi social sense precedents, les conseqüències de la pandèmia havien fet que la situació, ja fràgil, de moltes persones s'hagués ressentit. El mateix Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya, recollia aquest augment de l'exclusió, amb prop de 2.260.000 persones a Catalunya en aquesta situació el 2021.

En aquest context de lenta recuperació, arriba un nou sotrac el 2022, l'esclat de la guerra a Ucraïna i la situació d'inflació que se'n va derivar.

És evident que aquest conjunt de crisis viscudes en un període de temps tan curt, afecten a totes les capes socials, però especialment a aquelles persones que ja partien d'una situació de major fragilitat. El 2022 més de 15.000 persones de les comarques del Baix Llobregat, Alt Penedès, Garraf i sud de l'Anoia han necessitat l'ajuda de Càritas per poder cobrir les seves necessitats més bàsiques, una xifra molt similar a la de 2021 que reflecta que aquesta teòrica recuperació que s'hauria d'haver produït, un cop superada la crisi de la Covid-19, no s'ha donat en aquelles llars que es trobaven en una situació de major vulnerabilitat.

Confiar en que la feina és la via principal per millorar la situació d'aquestes llars, no es correspon amb la realitat, les condicions que ofereix en aquests moments el mercat laboral i l'evolució dels sous no faciliten tenir una millor capacitat per accedir a unes condicions de vida realment dignes. No es pot negar que el 2022 respecte el 2021 i segons dades de l'EPA, hi va haver un descens de la taxa d'atur a Catalunya de més del 19%. Però tot i els efectes positius de la pujada del salari mínim interprofessional i l'entrada en vigor de la reforma laboral, la mateixa enquesta posa de manifest un augment del nombre de treballadors en situació de parcialitat laboral i un estancament de les hores treballades per treballador. Per tant repercuteix també en els salaris que perceben aquests treballadors. Si deixem de banda el nombrós sector de la població, a qui per diverses raons, el mercat laboral expulsa del tot, ens trobem novament amb el fenomen dels treballadors pobres, quan s'aconsegueix trobar una feina, la qualitat d'aquesta és incompatible amb una qualitat de vida digna.

Però a part de la realitat del mercat laboral, una altra de les principals dificultats que es troben les famílies en situació d'exclusió, és l'habitatge. L'augment desproporcionat dels preus dels lloguers, les hipoteques i els subministraments, es converteix en un pou sense fons per a les famílies, que les obliga a prescindir o deixar de cobrir d'altres necessitats. L'habitatge i aquestes altres necessitats són precisament, i a causa de la inflació, les que han experimentat un augment més significatiu dels preus; un 19% els subministraments i

les despeses de la llar, un 13% el cost de l'alimentació i un 19% el transport.

Sabem que qualsevol canvi significatiu a nivell d'economia o qualsevol fenomen social que genera un empitjorament en les condicions de vida i en l'accés als drets, es transmet de manera més intensa en aquelles persones que ja es trobaven en una situació de major fragilitat. Com hem vist, aquesta crisi d'inflació que estem experimentant des de fa uns mesos, té una incidència més important en despeses bàsiques. En el cas de Catalunya, segons l'Informe FOESSA anàlisi i perspectives 2022, les famílies destinen 63 de cada 100 €, a cobrir les despeses necessàries d'habitatge, subministraments i alimentació. Si tenim en compte, a més, aquest descens del nivell d'ingressos generat per la precarietat laboral, ens trobem amb llars que veuen reduït el seu poder adquisitiu. Més d'un 31% de la població, disposa de menys del 85% del pressupost que necessitarien per portar unes condicions de vida dignes, i per tant han d'adoptar estratègies per a poder cobrir aquestes necessitats més bàsiques.

En aquest mateix informe podem observar que aquestes estratègies, en les llars que estan per sota d'aquest 85% del pressupost mínim per portar una vida digna, se centren sobretot en la reducció substancial de la despesa en alimentació, subministraments, oci, salut o educació. Això es pot traduir en deixar de comprar aliments frescos, no poder engegar la calefacció a l'hivern o bé deixar de comprar material escolar o llibres de text i en menor me-

sura abandonar l'escolarització secundària no obligatòria, entre d'altres.

Tanmateix, davant de qualsevol dificultat sempre esperança. Aquesta situació que estem vivint, ens ha de portar a una reflexió clara, cal tenir en compte quina és la inversió real que han de fer les persones, segons la seva realitat, que els hi permeti portar una vida digna i així poder adequar les mesures de protecció social per a garantir aquests drets. I això també ens porta a reivindicar que s'hauria de garantir que cap dels drets es pugui cobrir només recorrent al mercat, perquè això té un efecte pervers: qui no el pot pagar en queda fora.

Per tant, és urgent avançar en el disseny d'unes polítiques socials que garanteixin l'accés a aquests drets, i incorporar un nou pilar bàsic a l'Estat de Benestar com és l'habitatge.

I, finalment, no oblidem un altre dels pilars bàsics que també sustenta part del nostre Estat de Benestar, que no és altre que la força de la comunitat, allà on no arribin les administracions, la comunitat ha de poder complementar-les, sense substituir-les. En tot aquest període de successives crisis, aspectes tan essencials per a la vida com les cures, han sorgit des de la solidaritat de la comunitat. Un Amor incondicional envers els altres, per intentar garantir que totes i tots puguem tenir accés a uns drets mínims que ens garanteixin una vida en condicions dignes. Aquest és el nostre horitzó, junts i atents al que succeeix al nostre entorn, hi caminem amb esperança.

Davant la fragilitat, sempre esperança. Tu hi tens molt a veure!

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

«Ara, quan miro enrere i recordo els moments difícils que vaig passar, només puc que sentir agraïment cap a aquestes persones que van creure en mi i em van ajudar a créixer com a persona.»

Són les paraules copiades tal com me les va fer arribar en un missatge molt emotiu un noi acollit per Càritas en un projecte d'habitatge. Corprèn conèixer en la nostra acció, i no m'hi puc acostumar, tants casos de persones que ho han passat ben malament. I gràcies a algú, que fins a vegades no n'ha estat conscient, aquestes persones inicien un camí de recuperació de les ganes de tirar endavant, de veure oportunitats de futur, de creure que se'n sortiran.

La fragilitat et fa sentir petit, ben poca cosa i et penses que no moure't ni

fer res, és la millor opció per a no prendre més mal. Cal un catalitzador, un somriure, la mirada o un petit gest d'apropament físic d'algú altre, a vegades

sols un silenci que aculli aquesta fragilitat, per fer possible poder començar la reconstrucció de tantes coses trencades dins un mateix i al teu voltant.

Per això, malgrat en el model d'acció de l'acció de Càritas hi posem com a uns dels quatre eixos més importants la centralitat de la persona que acompanyem, hem de ser capaços primer nosaltres de portar les ulleres adequades per poder reconèixer les situacions de fragilitat del nostre entorn més proper. Aleshores, des de la commoció, des de la compassió i des de l'amor sincer, apropar-nos a l'altra amb molta cura i respecte.

La manera de sanar de Jesús eren els gestos i les paraules, que amb la dosi de convicció i fe del que havia de ser curat, es tradueixen en esperança de salvació. No renunciem nosaltres, seguidors de Jesús, a la part de responsabilitat individual de curació dels altres que tenim mitjançant gestos i paraules que surtin del cor. Perquè per a donar esperança tots hi tenim molt a veure.

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

Tu hi tens molt a veure

Tu pots canviar la situació de les persones que pateixen.
No miris cap a una altra banda.

Fes-te soci

www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots col·laborar

BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738
ES06 1491 0001 2130 0011 3288

 Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

